

NORGE

**STYRET
FOR DET INDUSTRIELLE
RETTSVERN**

Utlekningsskrift nr. 127171

Int. Cl. A 41 d 1/06 Kl. 3b-1/06

Patentsøknad nr. 2014/71 Inngitt 28.5.1971

Løpedag _

Søknaden alment tilgjengelig fra 2.12.1971

Søknaden utlagt og utlegningsskrift utgitt 21.5.1973

Prioritet begjært fra: 1.6.1970 Sverige,
nr. 7516/70

BORSING MODELLER AB,
Altonagatan 4, S-221 38 Malmö, Sverige.

Oppfinner: Ebbe Bruno Borsing, V. Nöbbelev 2,
270 10 Skivarp, Sverige.

Fullmektig: Siv.ing. Helge P. Halvorsen.

Bukseplagg.

Foreliggende oppfinnelse angår et bukseplagg av den art som består av høyre og venstre buksehalvdeler som er sydd sammen langs en midtsøm i plaggets kroppsdel og hvor hver består av en frembuksedel og en bakbuksedel som er sydd sammen langs en ytre bensøm og en indre bensøm som strekker seg frem til midtsømmen i plaggets kileparti, idet hver bakbuksedel er utformet med en stort sett triangulær kile som er sydd fast til bakbuksedelen ved hjelp av en kilesøm langs kilesömlinjer på kilen og bakbuksedelen og hvor kilesømmen, det øvre parti av den indre bensøm og et parti av midtsømmen strekker seg langs triangel-sidene.

127171

For å få et velsittende plagg som ikke strammer og skjærer inn i bærerens seteparti er det ønskelig å kunne senke det nedre parti, skrittsömlinjepartiet, av midtsömmen for bakbuksedelene. Når dette gjøres blir den indre bensömlinje for bakbuksedelene automatisk for kort i forhold til den indre bensömlinje for frembuksedelene. Denne forskjell i den indre bensömlinjelengde for sammenhørende frem- og bakbuksedeler må kompenseres ved sammensyningen. Ved håndverksmessig fremstilling kan dette problem løses ved at töyet i området for bakbuksedelens indre bensömlinje og skrittsömlinjeparti strekkes ved hjelp av pressjern. Denne løsning er imidlertid for dyr ved konfeksjonsfremstilling og ved slik fremstilling vil syersken normalt, ved strekking av bakbuksedelens stoff i forhold til frembuksedelens stoff i området for den indre bensöm, fordele overskuddet av stoff i frembuksedelen langs den indre bensömlinje mellom et sted ved kneområdet og den övre ende av den indre bensöm ved midtsömmen. Resultatet av denne metode er ikke tilfredsstillende. En del konfeksjonsindustrier har forsökt å løse problemet ved hjelp av formpresser, men disse forsök har ikke falt heldig ut idet forskjellige stoffmaterialer strekkes i forskjellig grad og visse materialer vil omtrent ikke strekkes i det hele tatt. Mange fabrikker som har forsökt formpressingsmetoden har forlagt denne metode på grunn av et ikke tilfredsstillende resultat.

Dette problem ved konfeksjonsmessig fremstilling av bukseplagg løses på en tilfredsstillende og enkel måte ved foreliggende oppfinnelse. Dette er oppnådd ved at bukseplagg av den innledningsvis angitte art i henhold til oppfinnelsen er slik utfört at kilesömlinjene på høyre, henhv. venstre bakbuksedel og skrittkile i plant utbrettet og ikke påvirket tilstand av bakbuksedelen og skrittkilen er like lange og at i det minste den ene av dem strekker seg langs en konkav bue.

Ved oppfinnelsen får bukseplagget en passform som tidligere ikke har vært oppnådd ved konfeksjonsfremstilte og heller ikke ved håndverksmessig fremstilte bukseplagg og slik god passform oppnås uten behov for strekking av et stoffstykke i forhold til et annet ved sammensyning av plaggdelene.

127171

Det beste resultat oppnås når kilesömlinjen på hver bakbuksedel er rett.

Oppfinnelsen skal nærmere beskrives under henvisning til vedføyde tegninger.

Figur 1 viser skjematisk, i planutbrettet og ikke påvirket tilstand, en frembuksedel og en bakbuksedel av kjent utførelse for sammensynging til en buksehalvdel.

Figur 2 viser på tilsvarende måte en bakbuksedel og tjener til å forklare visse forhold i forbindelse med foreliggende oppfinnelse.

Figur 3 viser en for oppfinnelsen hensiktsmessig skrittkile i planutbrettet og ikke påvirket tilstand.

Figur 4 tilsvarende figur 1 men viser en utførelsesform for oppfinnelsen.

Figur 5 og 6 viser i planutbrettet og ikke påvirket tilstand en skrittkile og et parti av en bakbuksedel ved to andre utførelsesformer for oppfinnelsen.

I figur 1 er det til venstre vist en frembuksedel 1 og til høyre en bakbuksedel 2 av kjent utførelse. På bakbuksedelen 2 er det langs en rett kilesöm fastsydd en skrittkile 3 som i den viste, planutbrettede og ikke påvirkede tilstand, er stort sett trekantet. Denne kilesöm strekker seg langs kilesömlinjer på stoffpartiene 2 og 3 og disse linjer er begge rette i den planutbrettede og ikke påvirkede tilstand for stoffpartiene 2 og 3. Dette innebærer at skrittkilen 3 ved utførelsen i henhold til figur 1 like gjerne kunne vært utført i ett stykke med bakbuksedelen 2. At skrittkilen 3 er utført som en separat del som er fastsydd til bakbuksedelen 2 beror bare på at det spesielt ved konfeksjonsfremstilling kan spares tøy ved å tilskjære skrittkilen som en separat del.

I et ferdig bukseplagg er de to buksedeler som er vist i figur 1

127171

sydd sammen med hverandre dels i en ytre bensöm, som strekker seg langs de sidekanter av delene 1 og 2 som i figur 1 vender fra hverandre, dels i en indre bensöm som strekker seg langs de sidekanter av delene 1 og 2 - 3 som vender mot hverandre og fra den nedre ende av disse deler opp til den utstikkende spiss på skrittkilen 3 og spissen av et tilsvarende, mindre fremspring på delen 1. I det ferdige plagg, som består av en høyre og en venstre buksehalvdel, som hver er dannet av en frembuksedel 1 og en bakbuksedel 2 med en skrittkile 3, sydd sammen på den angitte måte, er de to buksehalvdeler sydd sammen langs en midtsöm i plaggets kroppsområde, og denne midtsöm forbinder de to buksehalvdeler 2 langs den sidekant som i figur 1 er vist til venstre, fra den øvre ende ned til den fremstikkende spiss på skrittkilen 3 og forbinder de to frembuksedeler 1 fra spissen av det ovennevnte fremspring, som er vist i figur 1, og opp langs høyre sidekant, figur 1, av frembuksedelen 1, enten bare frem til en gyلفkonstruksjon eller helt opp til den øvre ende av sidekanten, hvis plagget ikke skal ha noen gyلف.

I figur 2 er det med heltrukne linjer vist den form som bakbuksedelen 2 med skrittkilen 3 skal ha når den indre bensömlinjen har samme lengde som den indre bensömlinje på den tilhørende frembuksedel. En slik utförelse i overensstemmelse med de heltrukne linjer i figur 2 förer imidlertid til dårlig passform for plagget, som vil stramme og skjäre inn i bærerens seteparti. Som nevnt foran er det kjent å forbedre passformen ved å senke det nedre parti, skrittsömpartiet, av bakbuksedelenes midtsöm. Ved en slik kjent forandring vil bakbuksedelen 2 med grenkilen 3 komme til, i det øvre parti, å få den form som er vist strekpunktert i figur 2, hvor den fremstikkende spiss 5 på skrittkilen 3 er senket omtrent 15 mm slik at den indre bensömlinje, d.v.s kantstrekningen fra spissen 5 ned til bakbuksedelens underkant blir tilsvarende kortere enn den indre bensömlinje på den tilhørende frembuksedel. I figur 1 er bakbuksedelen 2 med grenkilen 3 utformet i overensstemmelse med de strekpunkterte linjer i figur 2. Når bakbuksedelen 2 og frembuksedelen 1 i figur 1 skal sys sammen må kanten på bakbuksedelen 2 langs den indre bensöm forlenges ved hjelp av pressjern eller ved strekking ved sammensying, slik at denne kant

får den samme lengde som tilsvarende kant på frembuksedelen 1, og på tilsvarende måte forlenges det nedre parti, skrittsömlinjepartiet, av bakbuksedelens midtsömkantområde. De kantpartier av bakbuksedelen 2 som således skal forlenges ved sammensyng er i figur 1 antydnet ved små tverrstreker.

En slik forlengelse av kantpartiene av bakbuksedelen 2 ved pressing eller strekking ved sammensyngen er, som nevnt innledningsvis, dyr og besværlig og en klar ulempe ved konfeksjonsfremstilling av bukseplagg. Behovet for en slik forlengelse unngås ved foreliggende oppfinnelse på den måte som fremgår av det følgende.

Den skrittkile 3 som i figur 2 er vist strekpunktert er vist separat i figur 3 med strekpunkterte linjer for sammenligning med en skrittkile 3' i en utførelsesform som egner seg for foreliggende oppfinnelse og som i figur 3 er vist med heltrukne linjer. Skrittkilen 3' skiller seg fra skrittkilen 3 ved at kilesömlinjekanten til høyre i figur 3 strekker seg langs en konkav bue men den har samme lengde som den rette kilesömlinjekant på skrittkilen 3. Videre skiller skrittkilen 3' seg fra skrittkilen 3 ved at spissen 5' ligger høyere opp enn spissen 5 slik at den indre bensömlinjestrekningen 6' er så meget lengre enn den tilsvarende strekning 6 på skrittkilen 3 at den forkortelse av den indre bensömlinje på bakbuksedelen 2, beskrevet i forbindelse med figur 2, kompenseres. Endelig er skrittsömlinjepartiet 4' på skrittkilen 3' i ønsket grad lengre enn skrittsömlinjepartiet 4 på skrittkilen 3.

Figur 4 viser samme frembuksedel 1 som i figur 1 sammen med skrittkilen 3' og bakbuksedelen 2 for sammensyngen av disse. Bakbuksedelen 2 og skrittkilen 3' er vist med sömmingsmonn for kilesömmen, dvs. de skal sys sammen langs de kilesömlinjer som er vist strekpunktert og hvor linjen på bakbuksedelen 2 er rett liksom i figur 1 og linjen på skrittkilen 3' strekker seg langs en konkav bue men er like lang som linjen på bakbuksedelen. Når skrittkilen 3' og bakbuksedelen 2 i figur 4 er sydd sammen langs de strekpunkterte kilesömlinjer kan skrittkilen 3 som følge av

127171

at kilesömlinjen på skrittkilen er konkav og kilesömlinjen på bakbuksedelen er rett ikke brettes, helt plant ut med bakbuksedelen men vil komme til med sin fri spiss å stikke ut fra bakbuksedelens plan på en måte som er fordelaktig for den endelige passform for plagget, hvilket blant annet innebærer at de tøystykker som er vist i figur 4 kan sys sammen i den indre bensöm uten behov for strekking av stoffet i den bakbuksedel 2 som er forsynt med den påsydde skrittkile 3', i forhold til stoffet i frembuksedelen 1, til tross for den frembragte senking av midtsömmens skrittsömparti og at skrittsömpartiet på en måte som er fordelaktig for passformen er forlenget (strekningen 4' i figur 3 lengre enn strekningen 4).

Den virkning som oppnås med foreliggende oppfinnelse er basert på en konkavitetsavvikelse mellom kilesömlinjene på bakbuksedelen 2 og på skrittkilen 3'. Selv om de beste resultater oppnås når kilesömlinjen er rett på bakbuksedelen og konkav på skrittkilen, slik det er beskrevet i forbindelse med figur 3 og 4, er det innenfor oppfinnelsens ramme mulig enten å omkaste forholdene slik at kilesömlinjen er rett på skrittkilen 3' og konkav på bakbuksedelen 2, som antydnet med strekpunkterte linjer i figur 5, eller å fordele den nødvendige krumningsavvikelsen på kilesömlinjene på bakbuksedelen og skrittkilen slik at begge er konkave slik som antydnet ved strekpunkterte linjer i figur 6.

PATENTKRAV.

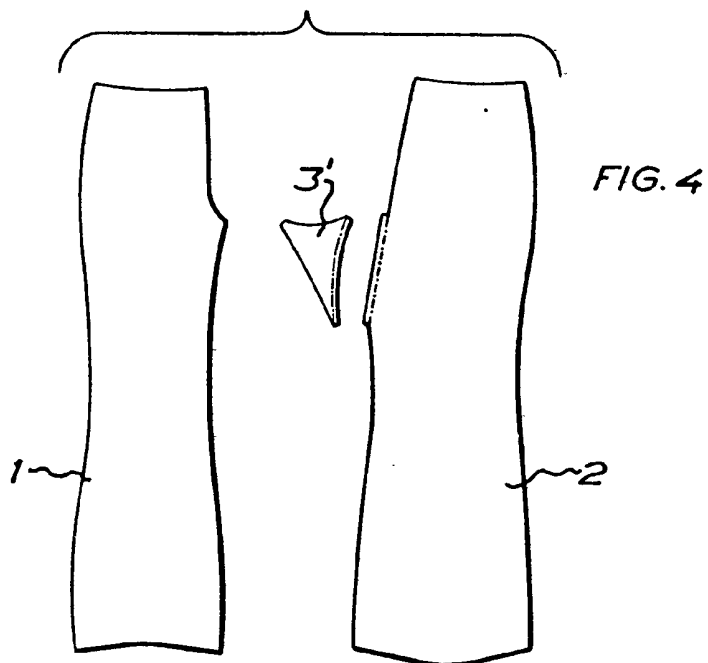
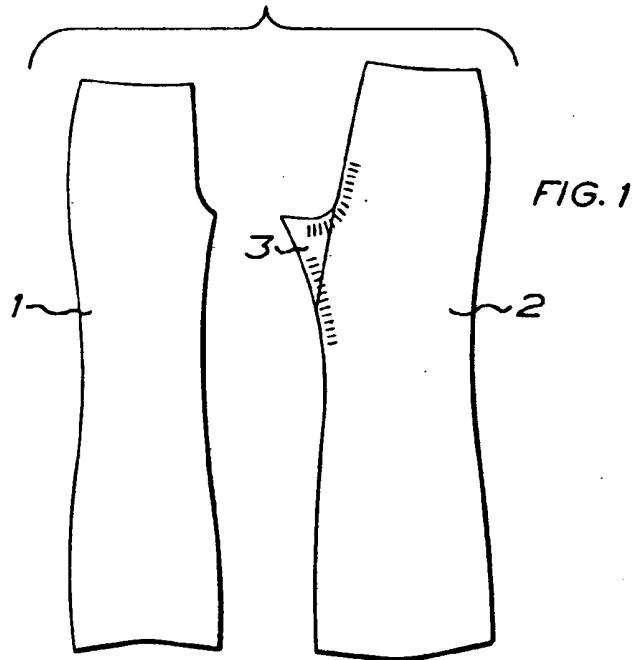
1. Bukseplagg, bestående av høyre og venstre buksehalvdeler, som er sydd sammen i en midtsöm i plaggets kroppsdel og som hver består av en frembuksedel og en bakbuksedel som er sydd sammen i en ytre bensöm og en indre bensöm, som strekker seg frem til midtsömmen i plaggets skrittområde, hvor hver bakbuksedel er utstyrt med en stort sett trekantet skrittkile som er fastsydd til bakbuksedelen langs en kilesöm langs kilesömlinjer på skrittkilen og bakbuksedelen og hvor kilesömmen, det övre parti av den indre bensöm og et parti av midtsömmen strekker seg langs skrittkilens triangelsider, k a r a k t e r i s e r t v e d at kilesömlinjene på høyre, henhv. venstre bakbuksedel og skrittkile i

planutbrettet og ikke påvirket tilstand av bakbuksedelen og skrittkilen er like lange og at minst den ene av disse strekker seg langs en konkav bue.

2. Bukseplagg som angitt i krav 1, k a r a k t e r i s e r t v e d at kilesömlinjen på hver bakbuksedel er rett.

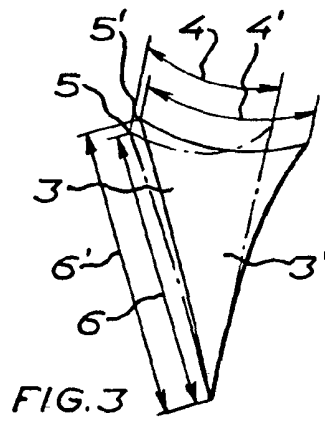
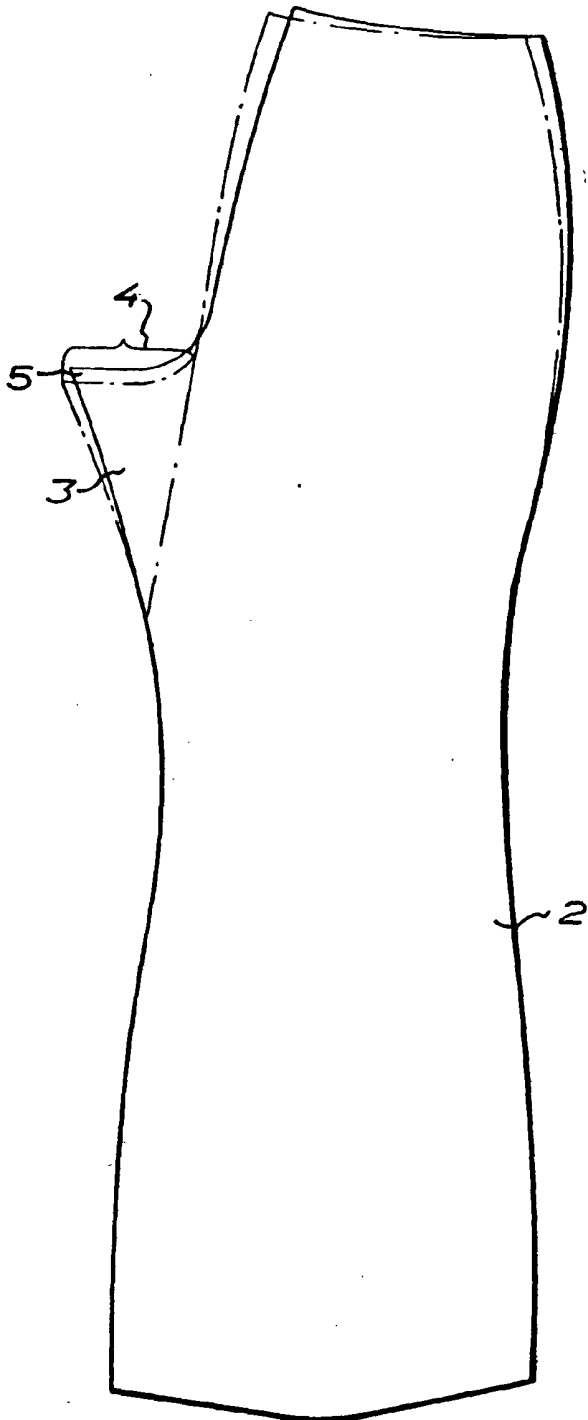
Anførte publikasjoner: -

127171

127171

FIG. 2

127171

